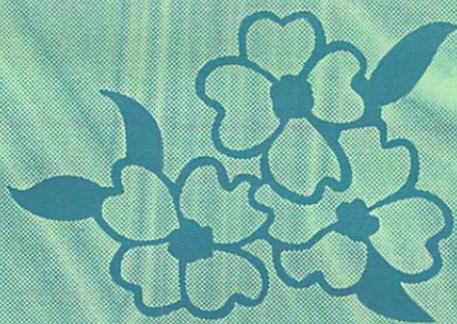

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

MARCH - APRIL
2002

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

THE VOICE OF TRUTH

CHURCH OF CHRIST

P.O. BOX.NO.80, KAKINADA,

A.P. - 533 001.

PH: 0884-363722

Vol. 7. MARCH & APRIL - 2002 (No. 2 - 3)

**Published every two months
in Oriya Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity**

Free!

Free!!

Free!!!

Study the Bible in the quiet of your own home. Enroll yourself in the **BASIC BIBLE COURSE** in Oriya language. Complete the Course and obtain a copy of Oriya Holy Bible absolutely free! Send your address today to:

THE DIRECTOR

BIBLE CORRESPONDENCE COURSE

P.O. BOX.NO.80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - VII

KAKINADA

MARCH & APRIL - 2002

ଉପାସକ

(The Worshipper)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତ ଜୀବନରାଶିରୁ କେବଳ ମୁଖ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶରୀର, ଆତ୍ମା, ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିଲେ । ସ୍ୱଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସେ ଆପଣା ମନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ପ୍ରାଣୀ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା କିମ୍ବା ନ କରିବା ତାହାର ସ୍ୱଭାବୀନ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାରେ ହିଁ ତାହାର ମଙ୍ଗଳ ।

ମୁଖ୍ୟତଃ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ଉପାସକ । ଆଦିକାଳରୁ ମନୁଷ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁ ସମ୍ମୁଖରେ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ମସ୍ତକ ନତ କରିଆସୁଅଛି । କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପାଶୋରି ନିର୍ଜୀବ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାକୁ ନତ କରିଥାଏ ।

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ମିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ । କାରଣ ମିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ଚାହାନ୍ତି । ଈଶ୍ୱର ଆତ୍ମା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ୍” (ଯୋହନ ୪: ୨୩-୨୪) । କେବଳ ଉପାସନା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମାର ଉପାସନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

୧) ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବା :

ସୃଷ୍ଟି, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ପ୍ରମାଣିତ କରେ, କାରଣ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ବିନୁ ସୃଷ୍ଟି ଅସମ୍ଭବ । ଆଦି ୧:୧ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ଆମମାନଙ୍କ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଏହି ବିଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

୨) ଆମମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ପାଳନାର୍ଥ ଆଜ୍ଞାବଳୀ ଚାହାଙ୍କ

ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ବାଇବଲରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ସେଥିର ଲିଖିତ ବାକ୍ୟସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରୁ ଏଥିନିମନ୍ତେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛିବୋଲି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଆପଣା ଲିଖିତ ସୁସମାଚାରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି (ଯୋହନ ୨୦:୩୦,୩୧) ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଇଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତ (୧ମ ତୀମଥ ୩:୧୬,୧୭)

୩) ଯଦି ମନୁଷ୍ୟର ପାଳନ ଆବଶ୍ୟକ ଆଜ୍ଞାବଳୀ ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି, ତେବେ ତାହା ପାଳନ କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସମସ୍ତ ଦେଶ, ସମସ୍ତ ଜାତି ଓ ସମସ୍ତ ଭାଷାବାଦୀ ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ (ମାର୍କ ୧୬:୧୫,୧୬) । ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷୁଧିତ ଓ ବୃଷିତ ଲୋକେ ପରିତ୍ରପ୍ତ ହେବେ (ମାଥୂ ୫:୬) । “ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଦେଲେ” (ଯୋହନ ୧:୧୨) ।

୪) ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ ଓ ପଠନ ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଜାତ ହୁଏ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭) । ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮, ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦, ଏପ୍ରୀ ୧୧:୬)

୫) ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭, ପ୍ରେରିତ ୧୧:୨୬)

୬) ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଉପାସନା ଅର୍ପଣ କରିପାରୁ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ଇଶ୍ୱର ଯେ ପାପୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଇଶ୍ୱର ଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାସାଧନ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ତାର କଥା ଶୁଣନ୍ତି” (ଯୋହନ ୯:୩୧) । ଏହି ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ସର୍ବ ରଖିଅଛନ୍ତି : (୧) ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା (୨) ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟପାଳନକାରୀ । ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସୁସମ୍ପର୍କ ରଖିଥାଉଁ ।

୭) ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ସେପରି ଉପାସନା ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ବିନୟ, ଭକ୍ତି ଓ ସତ୍ୟ ହୃଦୟରୁ ଜାତ ଉପାସନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଦାୟକ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆଶୀର୍ୱଦାୟକ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ମନୁଷ୍ୟର ଉପାସନା ନିଷ୍ଠକ ଓ ବୃଥା । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପାସନା ସତ୍ୟ ଉପାସନା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେଉଁ

ଉପାସନା ହେବା ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଅଟେ ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଉପାସନା ଅଟେ । ଗୀତ ଗାଇବା, ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ପ୍ରଭୁ ଭୋଜରେ ଭାଗୀ ହେବା ଓ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ସତ୍ୟ ଉପାସନାର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ । ମନୁଷ୍ୟ ଆଚରଣରେ ଯେତେ ଭଦ୍ର ହେଲେ ହେଁ, ଅସତ୍ୟ ଉପାସନା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ସତୋଷଜନକ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ସେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ବିନୁ ଅନ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୮) ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜୀବନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ସହଭାଗିତାର ଏକ ଗୁରୁତର ପ୍ରଭାବ ରହିଥାଏ । ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସତ୍ୟ ସହଭାଗିତା ରହିତ ହୋଇ ସତ୍ୟ ଉପାସନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଅସତ୍ୟ ଉପାସନାରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସତ୍ୟ ଉପାସନା କିପରି କରିପାରିବେ ? ପାଇଲ କହନ୍ତି, “ଅନ୍ଧକାରର ନିଷ୍ଠକ କର୍ମସବୁର ସହଭାଗୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ସବୁର ଦୋଷ ହିଁ ଦେଖାଇ ବିଅ (ଏପିସୀ ୫:୧୧) । ଅସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ବିଷୟରେ ଯୋହନ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଯେ କେହି ତାହାକୁ ସମ୍ବର୍ଜନା ଜଣାଏ, ସେ ତାହାର ଦୁଷ୍ଟର୍ମର ସହଭାଗୀ ହୁଏ” (୨ ଯୋହନ ୧୧) । ସୁଦ୍ଧ ହୃଦୟ, ପବିତ୍ର ଶରୀର ଓ ନମ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ।

ଆପଣ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଉପାସକ ଅଟନ୍ତି ? ଆପଣ କେବେ ଓ କେତେ ଥର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା କରନ୍ତି ? ଆପଣ କାହାର ଉପାସକ ଅଟନ୍ତି ? ସତ୍ୟ ଉପାସକ ଅଛ ମାତ୍ର । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଅବସ୍ଥୁର କିମ୍ବା ଅସତ୍ୟର ଉପାସକ ଅଟନ୍ତି । ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ରୂପେ ଉପାସନା କରି, ସତ୍ୟ ଉପାସକ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଦର ସକଳ ଆଶୀର୍ଷର ସହଭାଗୀ ହେଉଁ !

- J.C. Chaote

ବିଚାରଦିନରେ ଆପଣ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ?

(What will you say at the Judgement ?)

ପରମେଶ୍ୱର ଭୟକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଦିନରେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଉଭା ହେବେ ।

ଯୀଶୁ ଏହି ଜଗତରେ ବାସ କରିବା ସମୟରେ ବିଚାରଦିନ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, “.....ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେକୌଣସି ଅସାର କଥା କହନ୍ତି, ବିଚାର-ଦିନରେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ଉତ୍ତର ଦେବେ..... ନିନିବାର ଲୋକମାନେ ବିଚାରରେ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ସହିତ ଉଠି ଏମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯୁନୁସଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ଯୁନୁସଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ।” (ମାଥୁ ୧୨:୩୬-୪୧) । “ପୁଣି, ପିତା ମଧ୍ୟ କାହାରି ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସମାଜର କରନ୍ତି ସେହି ପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସମାଦର କରିବେ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।” (ଯୋହନ ୫:୨୨) ଯେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ତାହାର ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ଅଛି, ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର କରିବ ।” (ଯୋହନ ୧୨:୪୮)

ବିଚାର ଦିନ ବିଷୟରେ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଇଶ୍ୱର ସେହି ଅଜ୍ଞାନତାର କାଳ ଉପେକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ପବିତ୍ର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣାନ୍ତି, କାରଣ ଯେଉଁଦିନ ସେ ଆପଣା ନିରୂପିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକତାରେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ, ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଥାଆପନ କରି ଏ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦, ୩୧)

“କାରଣ ଭଲ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଚରାଧିନ ଛାମୁରେ ଆସ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ହେବ ।” (୨ୟ କରକ୍ତା ୫:୧୦)

“ମୁଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ, ଆଉ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଜୀବିତ ଓ ମୃତ ଉଭୟଙ୍କର ବିଚାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ଓ ରାଜ୍ୟର ଶପଥ ଦେବେ

ତୁମକୁ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କର.....” (୨ୟ କରିକା ୪:୧,୨) ।
 “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ଥରେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ.....” (ଏବ୍ରୀ ୯:୨୭)

ପ୍ରେରିତ ପିତର ଓ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ବିଚାର ଦିନ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଲେଖନୀରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି, “ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭୁ ଧର୍ମ ପରାୟଣମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ, ପୁଣି ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ ଶରୀରର କୃତ୍ରିମ କାମାଦିକାସରେ ଚାଳିତ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡର ଅଧୀନରେ ରଖିବାକୁ ଜାଣନ୍ତି ।” (୨ୟ ପିତର ୨:୯)

ଶେଷ ବିଚାର ଦିନର ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ସୁସ୍ୱପ୍ନାଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି । “ତତ୍ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ସିଂହାସନ ଓ ତତ୍ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲି, ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପକାୟନ କଲା, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ସ୍ଥାନ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ପୁଣି କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ୍ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖୁଛି, ଆଉ ପୁସ୍ତକ ସବୁ ଫିଟାଗଲା, ପରେ ଜୀବନପୁସ୍ତକ ନାମକ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଗଲା, ସେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣେ ମୃତମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ । ସମୁଦ୍ର ଆପଣାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲା, ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୦:୧୧-୧୩)

ବିଚାରଦିନ ବିଷୟକ ବାସ୍ତବତା :

ବିଚାରଦିନରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ବିଚାର କରିବେ । ବିଚାର ଦିନ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “.....ଆତ୍ମମାନେ ସମସ୍ତେ ତ’ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରସନ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେବା.....ଅତଏବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ନିଜ ନିଜର ହିସାବ ଦେବାକୁ ହେବ ।” (ରୋମୀୟ ୧୪:୧୦,୧୨)

ଏହି ଦିନ ଏକ ହିସାବ କିତାବ ତୁଲାଇବାର ଦିବସ ହେବ । ବିଚାର ଦିନ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ :

(୧) ବିଚାରଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମର ହିସାବ ଦେବ (ମାଥୁର ୧୨:୩୬, ରୋମୀୟ ୧୪:୧୨)

(୨) ତାହାଙ୍କ ବିଚାର ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । (ପୈରିଡ ୧୭:୩୧, ୨ୟ କରିକ୍ସା ୫:୧୦)

(୩) ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟନୁଯାୟୀ ଆତ୍ମେମାନେ ବିଚାରିତ ହେବା (ଯୋହନ ୧୨:୪୮, ପ୍ରକାଶିତ ୨୦:୧୧-୧୩)

(୪) ସେହିଦିନ ନିମନ୍ତେ ଆସ ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ । (୨ୟ କରିକ୍ସା ୫:୧୦, ମାଥୁର ୧୨:୩୭-୪୧)

ଆତ୍ମଲପ ହିରଲର ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ, ମାର୍ଟିନ୍ ଲୁଥର, ରୋମର ପୋପ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜାଗତିକ ପିତାମାତା ଯେଶେପ ଓ ମରିୟମ, ଆପଣଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିତ୍ର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶତ୍ରୁ, ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଭ୍ୟ, ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭର ଶେଷ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଜଗତରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସେଦିନ ସେହି ମହାସମାବେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ! ବିଚାରଦିନ ମତୁ୍ୟ ସଦୃଶ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ନିଶ୍ଚିତ । ସେଦିନ ବିଚାର ସିଂହାସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଣ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ?

ଅନ୍ୟମାନେ କ'ଣ କହିବେ :

ସେହି ମହାଦିନରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “ସେଦିନ ଅନେକ ମୋତେ କହିବେ, ହେ, ପ୍ରଭୁ, ହେ, ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମେମାନେ କି ଭୂତ ଛଡ଼ାଇଲୁ ନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ଅନେକ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ ନାହିଁ ? ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କହିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଜାଣିନାହିଁ । ହେ ଅଧର୍ମାଚାରୀମାନେ, ମୋ ପାଖରୁ ଦୂର ହୁଅ ।” (ମାଥୁର ୭:୨୨-୨୩)

ଆପଣା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିବା ବା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି, ବ୍ୟଭିଚାରୀ, ନରହତକ, ମିଥ୍ୟାବଦୀ, ଡକାଇତ, ଲୋଭୀଭାବେ ପରିଗଣିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ବିନିଷ୍ଠ ହେବେ ବୋଲି ଅନେକ ମନେ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ତାହା କହେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ବାକ୍ୟ କାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୁହାଯାଏ ? :-

(୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅବଲମ୍ବନକାରୀ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ (ମାଥୁର ୭:୨୨)

(କ) ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଯେଉଁମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସାଧନ କରୁଥିଲେ (ମାଥୁର ୭:୨୧)
ତଥାପି ସେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ :

- (ଖ) ଆନ୍ଦେମାନେ ଧାର୍ମିକ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ବିନଷ୍ଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।
- (ଗ) ତାହାଙ୍କ ନାମରେ କର୍ମ ସାଧନ କରି ମଧ୍ୟ ଆନ୍ଦେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।
- (ଘ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସାଧନ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଅଛି ।

ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଃସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଅନେକେ ଅଜ୍ଞ ଅଚିତ୍ତ ଯେହେତୁ ଯାଶୁକ୍ରୀଷ୍ଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରତିଫଳେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁକ୍ରୀଷ୍ଣ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, “ଉଷ୍ଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସାବଧାନ ହୋଇଥାଅ, ସେମାନେ ମେଣ୍ଟାବେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରରେ ସେମାନେ ହିଂସକ ବାଘ ।” (ମାଥୂର୍ଜୀ:୧୫) ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “କାରଣ ଏହିପରି ଲୋକେ ଉଷ୍ଣ ପ୍ରେରିତ ଓ ଶଠ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ବେଶ ଧାରଣ କରନ୍ତି । ଆଉ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ଶୟତାନ ନିଜେ ଦୀପ୍ତିମୟ ଦୂତର ବେଶ ଧାରଣ କରେ । ଅତଏବ, ଯଦି ତାହାର ସେବକମାନେ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକତାର ସେବକମାନଙ୍କ ବେଶ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ବଡ଼ ବିଷୟ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କ ଶେଷ ଦଶା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ଘଟିବ ।” (୨ୟ କରୀଣ୍ଡା ୧୧:୧୩-୧୫) ଇଗ୍ନରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏତେ ସରଳ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସତର୍କ କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆନ୍ଦେମାନେ କାହିଁକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ? ରୁଚ ଛଡ଼ାଇବାର ଶକ୍ତି ଦାବା କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର କାହିଁକି ଆନ୍ଦେମାନେ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଅଛୁ ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା ସାଧନ ଶକ୍ତି ଦାବା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବିନାଦ୍ୱିଧାରେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ? ଜଗତରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମଗୁରୁ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉନାହାନ୍ତି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନକାରୀ ସମସ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରେ । ବିଚାରଦିନରେ ସେମାନେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଫଳ ଲୋଡ଼ିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଆପଣା ଆପଣା ଅଜ୍ଞାନତା ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାଡ଼ିତ ହେବେ ।

ସାଧୁ, ସରଳ ଲୋକେ ଯଦି ବିଚାରଦିନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚାଡ଼ିତ ହେବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଆନ୍ଦେମାନେ କି ବିଚାଡ଼ିତ ନେହିବା ? ଆନ୍ଦେମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ସତର୍କ ରହୁ ।

ସେମାନେ କାହିଁକି ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ :

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆନ୍ଦେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ରାଣିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପଦେଶରେ ହିଁ ପାଇ ପାରିବା । ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, “ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ..... ଏଣୁ ଯେ କେହି ମୋହର ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣେ ଓ ପାଳନ କରେ, ସେ ପାଷାଣ

ଉପରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ ସଦୃଶ ହେବ । ବୃଷ୍ଟି ହେଲା, ବଢ଼ି ଆସିଲା, ପୁଣି ବତାସ ବହିଲା ଓ ସେହି ଘରକୁ ଧକ୍କା ମାରିଲା, ଆଉ ତାହା ପଢ଼ିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ପଥର ଉପରେ ତାହାର ମୂଳଦୁଆ ଥିଲା, ଆଉ ଯେ କେହି ମୋର ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବାଲକା ଉପରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଜଣେ ମୂର୍ଖ ଲୋକ ସଦୃଶ ହେବ । ବୃଷ୍ଟି ଆସିଲା, ବଢ଼ି ଆସିଲା, ପୁଣି ବତାସ ବହିଲା ଓ ସେହି ଶରକୁ ଧକ୍କା ମାରିଲା, ଆଉ ତାହା ପଢ଼ିଗଲା, ପୁଣି ତାହାର ପତନ ଭୟଙ୍କର ହେଲା ।” (ମାଥୁର ୭:୨୧, ୨୪-୨୭)

ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚାର ଦିନରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିବାରୁ ଯାଉଥିବା ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନକାରୀମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ ନ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପଚିତ ହେବେ ।

ଅତଏବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟତାବାଣୀ ପ୍ରକଟ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଲୋକେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଡାକିବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିୟା ସାଧନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକରେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ଯୋଗ କରେ, ତାହା ଆଉ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ, ମନୁଷ୍ୟର ନିୟମ ହୁଏ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରିତ ହେବା କିନ୍ତୁ, ମନୁଷ୍ୟର ନିୟମାନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଚାରିତ ହେବା :

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଚାରିତ ହେବା ବୋଲି ବାଇବଲରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପଢ଼ିପାରୁ । “ଯେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛି, ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା ଶେଷଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର କରିବ । କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହିନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ କ’ଣ କହିବି ଓ କ’ଣ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବି, ତାହା ମୋହର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଯେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଅତଏବ, ମୁଁ ଯେ କଥା କହେ, ପିତା ମୋତେ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କହେ ।” (ଯୋହନ ୧୨:୪୮-୫୦)

କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ବିଚାରିତ ହେବା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆବଦ୍ଧ ଅଟୁ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପିତା ମୋ’ ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ

ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବେ।” (ଯୋହନ ୧୪:୨୬) । “ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । (ଯୋହନ ୧୬:୧୩) । “.....ଯଦି ସେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ ।” (ଯୋହନ ୧୪:୨୦) ।

ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯାଗ୍ରତାଞ୍ଜଳି ବାକ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରେ । ସେମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଯାଗ୍ରତାଞ୍ଜଳିକୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାଗ୍ରତାଞ୍ଜଳି ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଗ୍ରତାଞ୍ଜଳି ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଚାରିତ ହେବୁ ।

ବିଚାରଦିନରେ ଆପଣ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ?

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଉଁ । “.....ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ, ସେବେବେଳେ ତଦ୍ଵାରା ଜାଣିପାରୁ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛୁ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୫:୩) ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସକଳ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଚାରଦିନରେ ବିଚାରିତ ହେବୁ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହେ :

- “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମିବାକୁ ହେବ.....” (ଯୋହନ ୩:୬)

- “କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ । ସେ ବିନଷ୍ଟ ନହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।” (ଯୋହନ ୩:୧୬-୧୭)

- “ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କ ପାପମୋଚନ ହୋଇପାରେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଫେରି ଆସନ୍ତୁ ।” (ପ୍ରେରିତ ୩:୧୯)

- “ଉଠ, ବାସ୍ତୁଜିତ ହୁଅ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆପଣା ପାପସବୁ ଧୋଇପକାଅ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨୨:୧୬)

- “.....ଆମ୍ଭରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗୀତ, ସ୍ତୋତ୍ର ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଓ ଗୀତ ଗାନ କର, ସର୍ବଦା ସର୍ବ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” (ଏଫିସୀ ୫:୧୮-୨୦)

- “ହଁ, ଏହି କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅତି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ବିଶ୍ଵାସ ସହିତ ସଦ୍‌ଗୁଣ, ସଦ୍‌ଗୁଣ ସହିତ ଜ୍ଞାନ; ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସଂଯମ, ସଂଯମ ସହିତ ଯୈର୍ଯ୍ୟ, ଯୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଧର୍ମପରାୟଣତା, ଧର୍ମପରାୟଣତା ସହିତ ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ, ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ ସହିତ ପ୍ରେମ ଯୋଗ କର ।.....ଏହିସବୁ ଯାହା ଠାରେ ନାହିଁ, ସେ ଦୂରଦର୍ଶୀ ନହୋଇ ଅନ୍ଧ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଆପଣା ପୂର୍ବକୃତ ପାପରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହେବା ବିଷୟ ପାସୋରି ଯାଇଅଛନ୍ତି । .....ଯେଣୁ ଏପରି କଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେବେହେଁ ଝୁଣିପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଆଉ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ।” (୨ୟ ପିତର ୧:୫-୧୧)

- “ଅନାଥ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖବସ୍ତାରେ ସଙ୍ଗୋଳିବା ପୁଣି ସଂସାରରୁ ଆପଣାକୁ ନିଷ୍ଠଳକ ରୂପେ ରକ୍ଷା କରିବା, ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ଓ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ମଳ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅଟେ ।” (ଯାକୂବ ୧:୨୭)

ଉପରଲିଖିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମମାନେ ବାଇବଲରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସକଳ ଯଦି ଆପଣ ପାଳନ କରୁନାହାନ୍ତି, ତେବେ ବିଚାର ଦିନରେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ?

- Gynnath Ford

ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ କଡ଼ାଇ ଆଣିବା (Leading Wisemen to Christ)

ବିନୟ ହେଉଥିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ । ଶୟତାନର ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟ ଠାରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମମୟ ରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସତ୍ୟୋପମୟ ଅନୁଭୂତି । ତେଣୁକରି ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନ କହନ୍ତି, “.....ପୁଣି ଯେ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ସେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର) ଆତ୍ମା ଲାଭ କରେ । (ହିତ ୧୧:୩୦) ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ଜଗତର ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ବୋଲି ମାର୍କ ୮:୩୬ ପଦରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ବିନାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆଣିବାରେ ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ବାଇବଲରେ ବିପୁଳଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ନିହିତ ଆଶା ସକଳ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ କରାଇବାର ଆନନ୍ଦ ଅତୁଳନୀୟ । ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୟାମୟ ପିତା ସହିତ ଆତ୍ମେମାନେ ସହକର୍ମୀ ଅଟନ୍ତି । (୨ୟ କୋରିନ୍ଥୀ ୬:୧) । ସର୍ବ ଜଗତରେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ବହନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରି, ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରୁ କାଢ଼ିଲା ପରି ବିନାଶରୁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଏ । (ଯିହୁଦୀ ୨୩)

ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ୱର ପୃଥିବୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟପୀ ଥିଲା । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୮, କଲସୀ ୧:୨୩) ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଯଦି ଆତ୍ମେମାନେ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର ନ କରୁ, ସେ ଯୁଗର ଫଳ ସଦୃଶ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି, ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ମରଣର ମୂଲ୍ୟହୀନ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେହେତୁ ଏକାକୀ ଆତ୍ମା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଉଦ୍‌ଫୁଲ୍ଲ ନୋହିବ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ବାଦବିବାଦ, ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମେମାନେ ପଡ଼ିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟ ଆଣିବା କଷ୍ଟକର ବିଷୟ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆପଣା ଧାର୍ମିକ ଜୀବନଯାପନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଦୈନିକ ଆଚରଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରିତ ସୁସମାଚାର ଅଧିକ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କ ସାହସ ସହ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ଦେଖି ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ

ଯେପରି ଚିହ୍ନିଥିଲେ ସେହିପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିକ୍ଷଣକାରୀମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଚାରୀ ରୂପେ ଚିହ୍ନିବା ଦରକାର (ପ୍ରେରିତ ୪:୧୩, ଗାଲୀତୀ ୨:୨୦) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଯଦି ପାପ ରହିତ ନ ରହେ, ଆତ୍ମମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଶୀର୍ବାଦର କାରକ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶ୍ରେୀତାମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ବିପ୍ଳବ କାରଣ ହେବା ।

ବାସ୍ତୁତ୍ୱ ହୋଇ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପବିତ୍ରୀକୃତ କରିବା ହିଁ ନୂତନ ନିୟମର ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହିପରି ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ରହିଥିବେ । (ମାଥୁ ୨୮:୨୦) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହଭାଗୀତା ଫଳେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଶକ୍ତିବନ୍ଧ ସୁସମାଚାର ସର୍ବଜଗତରେ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ପାପମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ଜୁଣୀର ବାର୍ତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ଔଷଧ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହାର ପ୍ରଚାରରେ ଆତ୍ମମାନେ ସଦା ଚେଷ୍ଟିତ ରହୁ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉପଲବ୍ଧ ବାର୍ତ୍ତା ବହନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଆସ ଆତ୍ମମାନେ ଜଳ ଯେପରି ସମୁଦ୍ର ଆବରେ ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ବାରା ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରସାର କରୁ ।

ତୁଇହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲା ଧୀର ଜାହାଜ ଓ ମାଟି ସତ୍ତ୍ୱକ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ଆଧୁନିକ ଯାନବାହନର ସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ଆତ୍ମମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ସୁଯୋଗ ପାଇଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁର ସୁଯୋଗ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ଯୁଗର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିନୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶର କାରଣ ? ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମର ଅଭାବ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶର କାରଣ । ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ମନ ଦେଇ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ ଏବଂ ଆପଣା ସଦୃଶ୍ୟ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମମାନେ ପ୍ରେମକଲେ ସର୍ବଜଗତରେ ଆତ୍ମମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାରେ ଆଗେଇ ଯାଇପାରିବ ।

ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ଜୈବିକ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାର କାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଓ ଗୌରବଯୁକ୍ତ ! ଶାରୀରିକ ପୀଡ଼ାରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗୁଥିବା ବିକଳାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଠାରୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ବିକଳାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱର । କାରଣ ଏହି ଶରୀର ଅନିତ୍ୟ ଓ କ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗୁର କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଚିରନ୍ତନ । ଦାନିୟେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଧର୍ମର ପ୍ରତି ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି, ସେମାନେ ତାରାଗଣ ତୁଲ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚେଜସ୍ୱୀ ହେବେ ।” (ଦାନିୟେଲ ୧୨:୩)

ଦାଉଦଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶାଉଲଙ୍କ “ପ୍ରାଣ ବହୁମୂଲ୍ୟ” ହେବା ସଦୃଶ୍ୟ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ହେଉ । (୧ମ ଶାମୁଏଲ ୨୬:୨୧)

ଆପଣଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାରେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିପାରନ୍ତି ବୋଲି କି ଆପଣ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଅଛନ୍ତି ? ଅନେକ ଆତ୍ମା ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ମୂଲ୍ୟହୀନ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ବିତାଡ଼ାଅଛୁ । ଯାକୁବ କହନ୍ତି, “ଯେ ପାପୀକୁ ଭ୍ରାନ୍ତିପଥରୁ ଫେରାଇ ଆଣେ, ସେ ଯେ ତାହାର ଆତ୍ମାକୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରେ ଓ ବହୁତ ପାପ ଆଛାଦନ କରେ, ଏହା ଜାଣ ।” (୫:୨୦) ପଥହରା ମେଷର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ମେଷପାଳକ ହଜିଯାଇଥିବା ମେଷର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଜିଥିଲେ । ପଥହରା ମାନଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆଣିବା ଚେଷ୍ଟାରୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ବିମୁଖ ହୋଇଥାନ୍ତି । ମଣ୍ଡଳୀର ଅନେକ ସଭ୍ୟ, ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଲୋଭିତ ଓ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି । ଆତ୍ମେମାନେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ବିନାଶ ପାଇଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣରେ ଅଗ୍ରାହୀ ଅଟୁ । ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵ ସତ୍ତ୍ଵେ ଆତ୍ମେମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବା ।

ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କୁ କଢ଼ାଇ ଆଣିବାରେ ଅସମର୍ଥତା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ହିଁ ସରଳ ମାର୍ଗ ।

ଯୀଶୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରୁ କରୁ ଓ ଶୟତାନ କର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରପୀଡ଼ିତ ମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁ କରୁ ଭ୍ରମଣ କଲେ ବୋଲି ପିତର ଆପଣା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କରନ୍ତି (ପ୍ରେରିତ ୧୦:୩୮) ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିବାସୀର ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତୁ, ଦୟା ଦେଖାଇ, ସାକ୍ଷିନୀ ଦେଇ, ଉପକାର କରି ପ୍ରତିବାସୀର ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କର । ଥରେ ସୁଦ୍ଧା ଉତ୍ତମ ଶମୋରୀୟ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ କାହାକୁ ବି ସାହାଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ କେତେ ଭୟଙ୍କର !

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାବକଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ମନେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଜୟୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ରାଘକର୍ତ୍ତା ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କର ।” (ମାର୍କ ୧୬:୧୫) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଇବଲ ଶିକ୍ଷକ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଆତ୍ମେମାନେ କାହିଁକି ଅନିଚ୍ଛୁକ ?

ଶୟତାନର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସହଯୋଗୀ ନହୋଇ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଜୟ ସାଧନ କରୁ । ଆତ୍ମେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତୁଳନୀୟ । କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ଏହି ଜଗତର ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପଦ ଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ । (ମାର୍କ ୮:୩୬) ଅତଏବ, ବିନାଶ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରକଟ କରିବା ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ପ୍ରଥମ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରେ ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁକରଣ କରି ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ କେତୋଟି ଅସ୍ତ୍ର :

(୧) ନୈରାଶ୍ୟତା ଦୂର କରି, ଆତ୍ମେମାନେ ଯଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠା ସହ ସେବା କରୁ, ଶୟତାନ ଆଉ କିଛି ସ୍ଥାନ ପାଇବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମେମାନେ ଯାହାକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ କଢ଼ାଇ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତୁ, ତାହାକୁ ଶୟତାନ ଭୁଲାଇ ନପାରେ ବୋଲି ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି କହେ, “.....ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ଯେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଜଗତରେ ଯେ ଅଛି, ତାହାଠାରୁ ମହାନ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୪:୪) ପାଇଲ କହନ୍ତି, “ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସର୍ବତୋଭାବେ ବିଜୟୀ ଅଟେ ।” (ରୋମୀୟ ୮:୩୭) । ଶାନ୍ତିଦାତା ଈଶ୍ଵର ଶୟତାନକୁ ଶୀଘ୍ର ପଦତଳେ ଦଳିପକାଇବେ ବୋଲି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ସବୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିରାଶ କରିବ ନାହିଁ ।

(୨) ପାପ ଓ ତାହାର ଶକ୍ତିର ବିରୁଦ୍ଧତରଣ କରିବା : ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁରୂପୀ ହେଉଁ । ଧାର୍ମିକ ଜୀବନଯାପନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରୁ । ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପାପକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପାପୀକୁ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁକାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମନ୍ଦିରରୁ ମୁକ୍ତା ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କାପ୍ଟା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତଡ଼ିଦେଇଥିବାର ଉଦାହରଣରୁ ପାପକର୍ମ ପ୍ରତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନୋଭାବ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । (ଯୋହନ ୨ୟ ପର୍ବ) ନୀକଲାଇୟମାନଙ୍କ କର୍ମ ଓ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ପୂଣ୍ୟ ଥିଲା । ମୁକ୍ତା ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ କାପ୍ଟା ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ୍ରୋଧ କରିଥିବାରୁ, ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷଣରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକଟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇନାହିଁ । ପାଇଲ ଏପିସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେଲେ ପାପ କର ନାହିଁ” (୪:୧୬) । ମନକୁ ଘୃଣା କରି ଉତ୍ତମତାକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ସଚେତନ କରନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟାରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ଗୀତରଚକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଷ୍ଟମାର୍ଗ ଘୃଣ୍ୟଯୋଗ୍ୟ । ଶୟତାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାର୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଖଡ୍ଗ ଧାରଣ କଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣ ଉଠ ।

(୩) ପଣ୍ଡା ବିଷୟସବୁ ମନରୁ ଦୂର କରିବା : ସ୍ୱର୍ଗର ପିତାଙ୍କ ସନ୍ତାନରୂପେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅତୀତର ବିଷୟସବୁ ମନରୁ ଦୂର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏତଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଆପଣାକୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ କରିବାର ସମ୍ଭାବନାଥାଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମେମାନେ ଏହି ଜଗତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥରେ ଆଗେଇଯାଉ । “ଇଶ୍ୱର ପରାୟଣ ସନ୍ତୋଷଭାବ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶେଷ ଲାଭ ଜନକ” (୧ମ ତୀମଥ ୬:୬) ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ତାହାଙ୍କ ନିକଟତର ହେଉ । ପଣ୍ଡା ବିଷୟସବୁ ମନରୁ ଦୂର କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ଜୀବନ ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରସର ହେଉ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଗାଲାତୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ଆତ୍ମେମାନେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିବାରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷମ ନହେଉଁ, କାରଣ କୁଳ ନୋହିଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଶସ୍ୟ କାଟିବା ।” (ଗାଲାତୀୟ ୬:୯) ପଣ୍ଡା ବିଷୟ ମନେ ରଖିଲେ ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆଗେଇ ଯାଇପାରିବା ନାହିଁ ।

(୪) ଜାଗ୍ରତ ରହୁ : ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସତେତନ ରହୁ । ଜଗତର ଭୋଗ ବିଳାସ ଜଗତର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମନ ନଦେଇ, ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଜୀବିତ ରହୁ । “କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିଅଛ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ତ ଅଛି ।” (କଲସୀ ୩:୩) ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତିର ଲାଳସାରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆହ୍ୱାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଉ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ସହକର୍ମୀ ଜଗତକୁ ପଛେଇ, ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ପଥେ ଆଗେଇ ଯାଉ ।

ଦୁଃଖକଷ୍ଟ, କ୍ଳେଶ ବିନା ଏହି ଜଗତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୟ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । କର୍ମ, ବିଶ୍ୱାସ, ବାଉବଲ ବାକ୍ୟଧାନ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିଦ୍ରାଶ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଳାଷୀ ନହେଲେ ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗେଇ ଯାଇନପାରୁ । ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ, ସ୍ୱାର୍ଥପରତା, ସାଂସାରିକ ଜୀବନଯାପନ ଏବଂ ଆତ୍ମୀୟତାର ଅଭାବରୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଟେ । ଆତ୍ମେମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତ ରହିଲେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବା ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନତା ଆପଣାର ଆତ୍ମାର ବିନାଶ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରେୀତାମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ବିନାଶର କାରଣ ହେବ । ଅଜ୍ଞାନତା ସକାଶେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜ୍ଞାମାନେ ବନ୍ଦୀଦୂର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ (ହୋଶେୟ ୪:୬) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ବିନାଶ ପାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଘ୍ନଜନକ । ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଯୋଗୁଁ ଆତ୍ମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଉତ୍କୃଷ୍ଟତାରେ ମନୋଯୋଗୀ ନକରି ଆପଣା ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହିଥାଉ । ଚକ୍ଷୁ ଉଦ୍ଭୋଜନ କରି ଦେଖିଲେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବା । ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୁଶଳ ବହନ କରି ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମା ଲାଭ କରୁ ।

ସାଂସାରିକ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଥରେ ପ୍ରଭାବିତ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଫିଲିପ୍ ୨:୧୪-୧୬ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପାଉଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦନୀୟ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି । ଆତ୍ମେମାନେ ଯାହା ପ୍ରଚାର କରୁ, ତଦନୁଯାୟୀ ଜୀବନଯାପନ କରୁ ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଠାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବର ଅଭାବ, ସୁସମାଚାରର ବ୍ୟାପ୍ତିରେ ବିଘ୍ନଜନକ ଅଟେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ବିନା ଅନେକ ଯେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପ୍ରତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଭ୍ରଷ୍ଟେୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବ ବୋହିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହୋତ୍ତମ ଆଜ୍ଞାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିବ । (ମାଥୁ ୨୮:୧୯) ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମେମାନେ ରଣୀ । (ରୋମୀୟ ୧:୧୪-୧୬) ୨ୟ କରିଛା ୪:୩, ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଯଦ୍ୟପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥାଏ, ତାହା ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ।” ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକ । ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଦେଶର ବିଘ୍ନର କାରକ ନହେଉ । (ମାଥୁ ୨୩:୧୩, ୧୫ କରିଛା ୯:୧୨) ତାହାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ କେତେ ଆନନ୍ଦ ରହିଅଛି, ତାହାଙ୍କ ସେବାରେ ଜାଣିପାରିବା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମର ବାର୍ତ୍ତା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ ଆତୁର ହେବା ।

ବିନାଶ ପାଇଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସ୍ପର୍ଶ କରୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଚାରର ଆଲୋକ ସର୍ବ ଜଗତରେ ପ୍ରସାରିବାକୁ ତତ୍ପର ହେଉ । ପାପୀର ପରିତ୍ରାଣରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ହେଉଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସାରିବାରେ କୁଣ୍ଠିତ ବୋଧ ହେବେ ନାହିଁ ।

- Johnny Ramsey

CHRISTIAN GROWTH

1 Peter 2:2; 2 Peter 3:18; Hebrews 5:12-14

INTRODUCTION :

1. The Christian Life is compared to the physical life.
2. There must be growth in both.
3. If growth does not take place then death follows.

DISCUSSION :

I One becomes a Christian by being born again (John 3:3-5)

1. New creatures in Christ (2 Cor. 5:17).
2. As new born babes, desire the milk of the word (1 Pet. 2:2).
3. To grow in grace and in knowledge of the Lord (2 Pet. 3:18).

II Things We are to grow in

1. In knowledge.
2. In faith.
3. In love.
4. In spirituality.
5. In influence.
6. In giving.

III How Christians can grow

1. By Studying (2 Tim 2:15; Matt 4:4).
2. By praying.
3. By attending the assemblies (Heb 10:25).
4. By exercising in goldliness.
5. By bearing fruit (John 15:1-8).
6. By teaching (1 Tim 4:16).

7. By adding Christian Graces (2 Pet 1:1-11)

IV Results of Growth

1. Faith becomes great.
2. Develops our ability.
3. Spiritually strong.
4. We are faithful.
5. Influence for good.
6. Able to win more.

CONCLUSION :

1. Don't starve your soul.
2. Must grow up in the Lord.
3. Become a full grown man in Christ.

-- J.C. CHOATE

From:

SATYA VANI
P.O. BOX 80,
KAKINADA - 533 001

Printed Book Only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)